

ข่าวประชาสัมพันธ์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

114 สุขุมวิท 23 แขวงคลองเตยเหนือ เขตวัฒนา กรุงเทพฯ 10110 โทรศัพท์ 0-2649-5005 ภายใน 5666
โทรศัพท์/โทรสาร 0-2258-0311

ข่าวจากหนังสือพิมพ์คมชัดลึก ฉบับประจำวันที่ 5 เดือนมีนาคม พ.ศ.2551 หน้า 12

ศูนย์สารสนเทศและการประชาสัมพันธ์ ได้จัดระบบข่าวสื่อสิ่งพิมพ์ สนใจดูที่ได้ <http://news.swu.ac.th/newsclips/>

สัมภาษณ์พิเศษ "สมชาย วงศ์สวัสดิ์" ...สนองพระราชดำรัส อุ่มเรียนฟรีปี-เด็กต้องคิดเป็น

"นายสมชายวงศ์สวัสดิ์" รองนายกรัฐมนตรี และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ เคยปากขอโทษ ก่อนรับประธานยาแก้ไข้หวัด พร้อมจับนำตามคอนแก้ว จากนั้นถึงให้เกียรติ "คม ชัด ลึก" สัมภาษณ์พิเศษ เมื่อช่วงบ่ายวันที่ 28 กุมภาพันธ์ 2551

ที่ห้องรับรอง 1 อาคารรัฐสภา ว่างมีความมุ่งมั่นจะยกระดับคุณภาพการศึกษาของเด็กไทยให้คิดเป็น ทำเป็น และได้เรียนฟรี 14 ปี ไม่มีล้วงลูก ไม่โยกย้ายนอกฤดูกาลแน่!

-ตั้งใจจะทำอะไรเพื่อการศึกษาบ้าง

หลายคนห่วงผมไม่ได้เป็นคนอยู่ในวงการศึกษามาก่อนจะมีความสามารถทางด้านนี้ได้หรือ ก็เป็นความจริง ผมไม่ใช่คนในวงการศึกษา แต่ในกระทรวงศึกษามีคนที่มีความรู้ความสามารถเยอะ เราก็ต้องเอานโยบาย แผน แนวความคิดของเราไปให้ข้าราชการประจำทราบแนวทาง แล้วอาศัยความสามารถของผู้เชี่ยวชาญที่นั่นทำงาน ผมคิดว่า นี่เป็นหลักการบริหารของผม ไม่ใช่เราต้องรู้ไปทุกเรื่อง เพราะฉะนั้นผมก็พยายามศึกษาว่า งานอะไรบ้างที่เราจำเป็นต้องเข้าไปพัฒนา งานรูทีนไม่มีปัญหา ข้าราชการเขาทำกันเป็นปกติ ก็สืบรัฐมนตรีเขาก็ทำกันได้ อย่างไรก็ตาม ผมคิดว่า แม้ว่าเราจะเข้าไปใหม่ แต่โลกปัจจุบันเป็นโลกที่หมุนเร็ว การพัฒนาอะไรก็ไปเร็ว ฉะนั้นการศึกษาต้องพัฒนา รัฐบาลเดิมๆ ก็ไว้ทำเหมาะสม แต่เมื่อเทคโนโลยีเปลี่ยนไป แนวความคิดของนักวิชาการของโลกเปลี่ยนไป เราต้องปรับเปลี่ยนตามให้มัน

ตอนนี้เรื่องคุณภาพการศึกษาพูดกันเยอะ(จับน้ำ) จากการสำรวจคุณภาพการศึกษา ประเทศไทยอยู่ในอันดับที่ไม่สูงนัก ซึ่งเราต้องยอมรับความจริง แต่ไม่ใช่หมายความว่า ยอมรับแล้วก็นิ่งเฉย เพราะฉะนั้น ช่วงที่ผมเข้ามา ตั้งใจหาทางยกระดับคุณภาพการศึกษา ซึ่งการยกคุณภาพการศึกษาทำได้หลายวิธี ทางหนึ่งคือ การพัฒนาครู พัฒนาหลักสูตร พัฒนาแนวทางในการจัดการเรียนการสอน ซึ่งเกี่ยวข้องกับการพัฒนาครู

แนวคิดในการสอนเด็กสมัยนี้ไม่ใช่สอนให้เด็กท่องจำ หรือสอนให้เด็กอ่านหนังสือมากเพียงอย่างเดียว แต่ต้องสอนให้เด็กคิดเป็น จำอย่างเดียว แต่คิดไม่เป็นก็ไม่ได้ประโยชน์อะไร เอาแต่ในหนังสือ แต่ไม่ได้ใช้สมองคิดมองไปข้างหน้า ดังนั้น แนวการสอนของครู ต้องสอนให้เด็กคิดเป็น กล้าคิดนอกกรอบและกล้านำความคิดนั้นไป

ปฏิบัติจริง ไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน

แนวคิดหลายอย่างที่จะทำให้ไม่จำเป็นต้องคิดเองทั้งหมดเพราะโลกสมัยนี้ไม่มีพรหมแดน มันทะลุถึงกันหมดแล้ว สามารถดูของประเทศที่เจริญแล้ว หรือแม้แต่สิงคโปร์ก็ได้ อันหนึ่งที่เห็นว่าเป็น การเรียนผ่านระบบไอที ผมเคยเชิญผู้เชี่ยวชาญมาหารือ ท่านบอกว่า เมื่อก่อนเด็กหัวหนังสือใส่กระเป๋านักเรียนไปโรงเรียนหนักจนกระดูกสันหลังเคลื่อน แต่เดี๋ยวนี้มันแล็ปท็อปอันเดียวสามารถโหลดซอฟต์แวร์ในการสอนเข้าไปได้หลายอย่าง เช่น สอนวาดรูป สอนร้องเพลง โหลดหนังสือเรียนได้ ตรงนี้คือที่ผมเคยบอกจะมีเครื่องมือไม่เครื่องมือให้เด็ก ซึ่งก็มีทั้งผู้ที่ไม่เห็นด้วยและคัดค้านเรื่องนี้ ก็แล้วแต่ แต่เราจะปฏิเสธไฮเทคเทคโนโลยีของโลกไม่ได้ ถ้าเราปฏิเสธเท่ากับเราไม่ยอมรับความเจริญของโลก ไม่ยอมรับการพัฒนาการศึกษาของเด็ก

ผมพยายามเปรียบเทียบโรงเรียนในพื้นที่ที่มีการพัฒนาโดยนำไอทีไปเสริมการเรียนการสอน มีคอมพิวเตอร์ แล็ปท็อป ให้นักเรียนใช้ กับเด็กในโรงเรียนที่ไม่มีโอกาสใช้ ปรากฏว่าความรู้ของเด็กในกลุ่มแตกต่างกันมาก เพราะฉะนั้นต้องเร่งให้ทุกโรงเรียนมีคอมพิวเตอร์ใช้ ตอนนี้บางโรงเรียนยังขาดคอมพิวเตอร์อยู่ ผมให้ สพล. (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน) ไปหาทางเพิ่มตรงนี้ให้ครบ เพราะการพัฒนาครูอย่างเดียวแล้วให้เด็กนั่งรอครูพัฒนาตัวเองเพื่อมาพัฒนาเด็ก บางทีมันไม่ทัน แต่ถ้าเรามีเครื่องมือไม่เครื่องมือ มีระบบไอที ใช้ติดต่อ ถ่ายทอดการสอนของครู จากกรุงเทพมหานครไปยังโรงเรียนในต่างจังหวัดแล้ว การพัฒนาครูและเด็กสามารถทำพร้อมกันได้ นักเรียนเองก็ได้เรียนกับครูเก่งๆ ใน กทม. ส่วนครูก็นั่งดูการสอนแล้วบันทึกจดจำไว้สอนเด็ก หรือนำไปปรับปรุงการสอนของตัวเองได้ ทั้งหมดนี้ผมพูดในหลักการ ส่วนวิธีการ รายละเอียด ต้องถามผู้เชี่ยวชาญ แต่ทั้งหมดคือ ต้องการพัฒนาครูและเด็กไปพร้อมๆ กัน

ส่วนการปรับปรุงหลักสูตรซึ่งสพล.กำลังระดมสมองปรับปรุงหลักสูตรอยู่นั้นกว้างๆ แล้วผมคิดว่า หลักสูตรต้องมีการปรับปรุงเป็นระยะ ทุก 4 ปีหรือ 5 ปีประเทศพัฒนาแล้วก็มีการปรับปรุงหลักสูตรเป็นระยะๆ เพราะวิชาการใหม่ๆ มาเรื่อยๆ นอกจากนั้น หลักสูตรควรปรับเข้ากับสภาพแวดล้อมของท้องถิ่นและการดำรงชีวิตของประชากรในชุมชน แต่ปัจจุบันทุกโรงเรียนยังสอนเหมือนกัน รวมทั้งต้องเพิ่มทักษะการประกอบอาชีพไปด้วย เพราะเด็กจำนวนมากจบมัธยมแล้วไม่ได้เรียนต่อ ถ้าเขาไม่มีอะไรติดตัว นอกจากอ่านออกเขียนได้ ก็เสียโอกาส ต้องให้เด็กมีความรู้ประกอบอาชีพในพื้นที่ได้ ซึ่งแต่ละพื้นที่ก็ต้องการความรู้ต่างกัน เพราะอาชีพไม่เหมือนกัน เช่น ภาคใต้อาจให้ความรู้เรื่องอุตสาหกรรมยาง ส่วนภาคเหนือให้ความรู้การเกษตรปลูกลิ้นจี่ ลำไย

"ที่ผมเน้นคือ หลักสูตรต้องสอนให้เด็กคิดเป็น ทำได้จริง ซึ่งอาจต้องมีชั่วโมงให้เด็กฝึกฝน และต้องปรับปรุงให้การจัดการศึกษาเข้ากับโลกยุคปัจจุบัน ต้องมีคอมพิวเตอร์ มีซอฟต์แวร์ช่วยสอนมีแล็ปท็อปใช้ ซึ่งตรงนี้ผมขอออกก่อนเลยว่า บางคนอาจคิดว่า ผมต้องการให้แจกคอมพิวเตอร์ เพราะต้องการหาเสียง ชื่อของแจกเด็กหวังคะแนนนิยม หรือหาโอกาสได้ประโยชน์จากการจัดซื้อจัดจ้าง ผมยืนยันว่า ผมมันคง ทำงานเพื่อประโยชน์ทางการศึกษาของเด็ก ไม่เคยคิดหาประโยชน์"

-เป้าหมายจะปั้นเด็กไทย

ผม(จิบน้ำ) ขยายความคิดไปทางกระทรวงศึกษาฯ ว่า การแก้ปัญหาผลิตคนและผลิตครูต้องทำอย่างเป็นระบบ โดยต้องมีการวิจัยว่า การพัฒนาประเทศต้องใช้คนประเภทใด เช่น ถ้าต้องการใช้ช่างเทคนิคเยอะๆ ก็ต้องเพิ่มด้านอาชีวศึกษา เพราะฉะนั้นการรับเด็กเข้าศึกษาก็ควรเป็นสัดส่วนกับการพัฒนาประเทศ ขณะเดียวกัน การผลิตครูต้องผลิตให้ตรงสายที่ประเทศต้องการด้วย ปัจจุบันนักกฎหมาย รัฐศาสตร์มีเยอะ หมอ วิศวกร มีน้อย การพัฒนาประเทศจึงชะลอ อย่างไรก็ตาม การวิจัยดังกล่าวเขาทำกันอยู่แล้ว ผมก็แค่พยายามขยายแนวคิด แต่ต้องค่อยๆ ทำเป็นขั้นเป็นตอน วันเดียวคงทำให้สำเร็จไม่ได้ แต่อย่างน้อยเราตั้งต้นไว้ และไปดูประเทศอื่นๆ ทำอย่างไร แต่อย่างที่ยบอก ไม่ได้ทำแค่วันเดียว ต้องค่อยๆ คิด แต่เฉพาะหน้า เอาเรียนฟรี 14 ปีให้ครบทุกคนก่อน

-ตกลงเรียนฟรี 14 ปี

รัฐบาลชุดที่แล้วเรียนฟรี12 ปีเขาทำดีอยู่แล้ว แต่มาถึงรัฐบาลยุคนี้เราต้องให้เด็กด้อยโอกาสได้เข้าถึงการศึกษาให้มากที่สุด ด้วยการเรียนฟรี 14 ปี เริ่มตั้งแต่ชั้น ป.1 ถึงม.6 แล้วถมระดับอนุบาลอีก2 ปีผมและผู้บริหารของกระทรวงศึกษาธิการได้ประชุมร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งสำนักงานประมาณ ไปเมื่อเร็วๆ นี้ แล้วให้เขาไปศึกษาเรื่องเงินมา รวมถึงรวมจัดการศึกษากับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (อปท.) ด้วย เพราะมีโรงเรียนส่วนหนึ่งโอนไปอยู่กับท้องถิ่นแล้ว ที่ยังไม่พร้อมก็อยู่กับกระทรวง ผมตั้งใจจะทำเอ็มโอยูกับกระทรวงมหาดไทย เพื่อให้เข้ามาช่วยกันดูแลโรงเรียนในชุมชนทั่วประเทศ

ผมได้ให้เขาศึกษาเรื่องการซื้อหนังสือเรียนแจกเด็กยากจนด้อยโอกาสด้วย ตั้งใจจะทำอะไรที่ช่วยแบ่งเบาภาระผู้ปกครอง ส่วนเรื่องตรึงราคาตำราเรียนนั้น อยู่ในความดูแลของ รทท.ศึกษาธิการ (พงศกรวรรณพพร) ที่ได้รับมอบหมายให้ดูแลองค์การการค้าก็ต้องเข้าไปดู แต่ผมให้นโยบายว่า อะไรที่ทำได้ลดภาระประชาชนได้ให้รับ

ทำ เพราะเราเป็นรัฐบาลที่มาจากประชาชน

-ขยายความเรื่องพัฒนาครุ

รายละเอียดผมพูดไม่ได้ต้องให้เขาไปทำมาเสนอ ผมเพิ่งเข้ามาใหม่ ยังพูดไม่ได้ แต่ที่เขาทำอยู่ก็มี รัฐบาลเดิมก็ทำไว้ ซึ่งถ้าอะไรดีก็ทำต่อ ไม่ใช่รัฐบาลเก่าทำอะไรไว้ก็ไม่ดี ต้องรื้อหมด ผมไม่ปฏิเสธสิ่งที่ใครทำอยู่ อะไรดี เป็นประโยชน์ต่อบ้านเมืองต่อเด็ก ก็ทำต่อ เรามองประโยชน์ของบ้านเมือง ไม่ใช่รัฐบาลอำนาจเก่าทำอะไรก็ผิดหมด แบบนั้นไม่ใช่ผม

-ซื้อคอมพิวเตอร์เครื่อง

ในเรื่องคอมพิวเตอร์นั้นเป็นอันดับแรก ผมมองเรื่องการซื้อคอมพิวเตอร์ให้โรงเรียน ทุกโรงเรียนต้องมีคอมพิวเตอร์ ซึ่งจริงๆ แล้วก็เริ่มดำเนินการมาตั้งแต่รัฐบาล พ.ต.ท.ทักษิณ รัฐบาลต่อมาก็ทำ แต่ยังไม่ค่อยดี จึงให้ สพล. ไปสำรวจว่าโรงเรียนที่ยังไม่มีคอมพิวเตอร์มีจำนวนเท่าไร แล้วตั้งงบจัดซื้อให้ครอบคลุมมากที่สุด เพราะอย่างที่ผมบอก เราปฏิเสธไฮเทค โนโลยีไม่ได้ เป็นเรื่องที่มีความสำคัญในยุคนี้ แต่อย่าไปเรียกว่าเป็นนโยบายเร่งด่วน เรียกว่าเป็นนโยบายต่อเนื่องดีกว่า แต่ทำได้เร็วก็ดี แต่ทุกอย่างต้องใช้เงิน งบรัฐใช้หลายทาง เราก็คือเป็นส่วนหนึ่งที่ต้องไปแบ่งงบใช้

ส่วนคอมพิวเตอร์ประจำตัวนักเรียนผมคุยกับผู้เชี่ยวชาญแล้วว่า แล็ปท็อปเหมาะกับเด็กเล็กมากกว่า โน้ตบุ๊ก แล็ปท็อปเป็นเหมือนคู่มือในการเรียนการสอน บรรจขอฟต์แวร์สอนวิชาต่างๆ ได้ การพกพาเก็บรักษาง่ายกว่า ราคาก็ไม่แพง เขามองว่าราคาประมาณ 100 เหรียญแต่อีก 2 ปีราคาอาจถูกลงกว่านี้ เพราะฉะนั้นผมจึงให้ สพล. ไปตั้งคณะทำงานศึกษาเรื่องนี้

"มีบางคนทักท้วงนโยบายจัดซื้อคอมพิวเตอร์ กลัวเรื่องการจัดซื้อจัดจ้าง ผมยืนยันไว้เลยว่า ผมก็ไม่ใช่นายร้อย แต่ไม่เคยคิดหาประโยชน์จากเด็ก ไม่ต้องการหาประโยชน์จากภาษีประชาชน"

-รมต.ใหม่มีกโยกย้ายชรก.

ในกระทรวงศึกษาธิการยังไม่มีใครมีปัญหาอะไรผิดปกติคงไม่มี ผมไม่ทำ ส่วนหลักในการแต่งตั้งโยกย้ายข้าราชการนั้น ผมยึดหลักยุทธธรรม ไม่มีเส้น ไม่มีเด็กใคร ผมอยู่ในวงการยุทธธรรมมาก่อน ตั้งใจจะนำมาใช้ในกระทรวงศึกษาฯ จะไม่ทำให้ใครมีปัญหา

-หลักในการทำงาน

ผมใช้วิธีแบ่งงานให้แต่ละคนปฏิบัติแล้วคอยติดตามผลแต่การติดตามงานของผมไม่ใช่การมาจ้องจับผิดข้าราชการ จับผิดลูกน้อง ผมไว้ใจคนทำงาน ถ้าเราไม่ไว้ใจกันแล้วก็คงทำงานกันไม่ได้ ผมบอกแล้วว่า ผมไว้ใจข้าราชการ แล้วขอให้ทุกคนสำนึก เก็บความภูมิใจที่ผมไว้ใจทำหน้าที่ที่ได้รับผิดชอบให้ดีที่สุด แต่ผมคิดว่าทุกคนเป็นผู้ใหญ่แล้ว

ผมทำงานเข้ากับข้าราชการได้ดีนะเพราะเคยเป็นข้าราชการมาก่อน รู้และเข้าใจหัวอกของข้าราชการดี และรู้วิธีประสานงาน เพราะเป็นปลัดกระทรวงยุติธรรมมาเกือบ 7-8 ปีช่องว่างระหว่างคนที่มาจากการเมืองและข้าราชการประจำสำหรับผมจึงไม่มี ผมต่างจากรัฐมนตรีคนอื่น เพราะผมเคยเป็นข้าราชการมาก่อน จึงพูดภาษาเดียวกันกับพวกเขาได้ และไม่อึดอัดใจเวลาทำงานร่วมกัน

-ไม่มีล้วงลูกชรก.

ต้องถามว่าล้วงลูกคืออะไร รัฐมนตรีไม่มีทางไปล้วงลูก เพราะเราทำงานเป็นระบบขั้นตอน แต่ถ้าเห็นอะไรไม่ถูกไม่ควรก็ต้องบอกกล่าวกัน แต่การล้วงลูกไม่ใช่งานรัฐมนตรี รัฐมนตรีที่ทำงานคือการบริหาร ไม่ใช่ไปล้วงลูก

-ตอนนี้ขีดหรือยังว่าจะแจกทุนอะไรบ้าง

ก่อนหน้ามาเป็นรมว.ศึกษาธิการ ผมเคยได้ยื่นพระราชดำริของสมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถ ที่ทรงห่วงใยเด็กยากจน ด้อยโอกาส เด็กในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้และเด็กชาวเขา ผมจึงตั้งใจแต่แรกว่า จะเข้ามาสนองพระราชดำริสูงสุดกำลังที่มีอยู่ และได้บอกปลัดกระทรวงศึกษาธิการตั้งกรรมการสำรวจเรื่องนี้ สมเด็จพระนางเจ้าฯ เคยรับสั่งว่า สามจังหวัดภาคใต้พระองค์ทรงเคยให้ทุนการศึกษา ซึ่งเด็กมาขอเยอะ เพราะฉะนั้นผมจึงอยากเข้าไปดูเรื่องนี้

ส่วนทุนรัฐบาลก่อนเคยทำไว้ผมอยากทำต่อ แต่ต้องดูก่อน ขณะเดียวกันจะประสานภาคเอกชนให้ทุนเด็กเรียนในสาขาที่ภาคเอกชนต้องการ เพื่อเด็กจบออกมาทำงานตอบสนองความต้องการของตลาด ส่วนทุนให้นักเรียน

ศึกษาต่อต่างประเทศ (1 อำเภอ 1 ทุน) นั้นจะทำต่อ เพราะการมีทุนให้เด็กไปหาประสบการณ์เป็นเรื่องที่ดี แต่ขอเงินก่อน แต่ที่ผานมาใช้เงินรายได้ห่วยบนดิน ซึ่งก็อาจมีการพื้นห่วยบนดินขึ้นมาอีกครั้ง แต่ก็ต้องปรึกษากระทรวงการคลังก่อน เกี่ยวกับวิธีการนำเงินรายได้ห่วยมาใช้อย่างถูกต้อง ไม่ผิดหลักการการใช้งบประมาณ

-ตั้งกระทรวงอุดมศึกษา

การตั้งกระทรวงอุดมศึกษาและการวิจัยออกมาจากกระทรวงศึกษาธิการ เรื่องนี้ไม่ขึ้นอยู่กับผม อย่างที่ผมบอก ทุกอย่างดูเด็กเป็นหลัก แต่ทำอะไรก็ต้องใช้เหตุผล ความเหมาะสม แต่ตอนนี้ผมยังตอบไม่ได้

-แยกมัธยมออกจากสพฐ.

ผมไม่รู้ถองแท้ปัญหาคืออะไรศึกษาให้ดีกว่าก่อน ไม่ใช่เรื่องเล็ก แต่ต้องยึดเด็กเป็นศูนย์กลาง มอบให้ สพฐ.ไปดูเราเป็นรัฐมนตรีอย่าไปล้วงลูกมากนัก

-แบ่งงานให้ รมช.ศึกษาฯเยอะ

การบริหารงานคือ การบริหารคน คนที่มาเป็นรัฐมนตรีต้องเป็นคนมีความรู้ ความสามารถ ผมมั่นใจใน รมช.ศึกษาฯทั้งคู่ เพราะคนที่ไม่มีความสามารถคงไม่ได้ขึ้นมาเป็นรัฐมนตรี เพราะฉะนั้นเราต้องมอบหมายงานให้เขาดูแล แล้วได้ชื่อว่ารัฐมนตรี ก็ควรมีเกียรติ มีศักดิ์ศรี มีความสำคัญ ได้ดูแลงานอย่างอิสระ ใช้ความสามารถ บริหารเต็มที่ ผมก็คอยให้คำปรึกษาอยู่ แต่ก็ให้อิสระในการทำงานท่าน ตรงนี้เป็น การกระจายอำนาจ แบ่งหน้าที่กันทำงาน น่าจะได้ประโยชน์กว่าผมทำคนเดียวทั้งหมด ซึ่งอาจจะไม่ทั่วถึง

-มีงบน้อยจะจัดเรียนฟรี 14 ปีหรือซื้อคอมพิวเตอร์

ก็ต้องเรียนฟรี14 ปีก่อนถ้ามีเงินแค่ 10 บาทแล้วเรียนฟรี 14 ปีต้องใช้ทั้ง 10 บาทเราก็ต้องทุ่มให้กับเรียนฟรี 14 ปีก่อนถ้าต่อไปหาเงินมาเพิ่มได้ เราค่อยทำเรื่องอื่น

-อยากฝากอะไรบ้าง

ผมอยากฝากว่างานการศึกษาไม่ใช่งานของใครคนเดียว เป็นงานที่ต้องร่วมมือกันระหว่าง กระทรวง ครู ผู้ปกครอง ประชาชน ทั้งหลาย รวมทั้งสื่อด้วย หรือแม้แต่เสียงท้วงติงจากฝ่ายค้าน ผมก็พร้อมรับฟังทั้งหมด ถ้าเป็นเสียงจากความปรารถนาดี ก็ต้องรับฟังมาใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อการพัฒนาการศึกษาเพื่อเด็กไทย

0 สุพินดา ณ มหาไชย / กมลทิพย์ ใบเงิน 0 เรื่อง

0 ปราโมทย์ พุทธิไสย 0 ภาพ